

**Φάμπρ, ὁ Δήμαρχος ὁ Γάλλος,
κι' ὁ Φιλήμων ὁ μεγάλος.**

(Ὁ Δήμαρχος τῶν Ἀθηνῶν μὲ ὕψος ἐξημίμιον
τὰς καλλονὰς τῆς πόλεως ξαίρει πρὸς τὸν ξένον.)

Μὲν σὲρ κονφῆρ, ὄριστε' ἔδω' στὸ ἄστυ τῆς Παλλάδος,
εἰς τὸ κλεινὸν πολιεῖθρον τῆς κλασικῆς Ἑλλάδος.
Ἐσφῆρανθῆτε, παρακαλῶ, τὰς τόσας εὐωδίας,
ἰδέτε ὕδωρ ποταμῶν, θαλάσσιον, πηγαιῶν,
καὶ συγχαρῆτε ὕστερα ἐξ ὅλης σας καρδίας
τὸν Δήμαρχον τῶν Ἀθηνῶν μετὰ τῶν ἐκλογέων.

Μὲν σὲρ κονφῆρ, μὴ χῆσκατε μὲ ἀνοικτὸ τὸ στόμα,
πατεῖτε γῆν Φιλήμονος καὶ δοξασμένον χῶμα.
Κυττάξετε τῆς φύσεως τὴν ρόδιον στολὴν,
ἀπλήστως ἀναπνεύσατε τὸν ζεῖθωρον ἀέρα,
κι' εὐθύς θὰ μακαρίσατε τὴν ὥραν τὴν καλὴν,
ποῦ εὐτυχήσατε καὶ σεῖς νὰ ἔλθῃτ' ἔδω' πέρα.

Ἴδετε τοῦ Συντάγματος τὸ νέον περιδῶλι,
ποῦ τόσα ρόδα ἐξῆλθον ἐβγάκαν ἀνεπλήστως,
καὶ μὲ τὸ θαῦμα τάχασαν οἱ συμπολίται ὄλοι
καὶ μὲ τὰ μάτια τέσσερα τὰ θεοροῦν ἀπλήστως.

'Ἄλλ' ὅμως πάρετε καὶ σεῖς ὀλίγα ἐξ αὐτῶν
ὡς σουβενιρ ἀτίμητον καὶ δντως ζηλευτόν.

Ὅποταν δὲ πατήσατε τὸ ἔδαφος τῆς γῆς σας
μὲ ἀναμνήσεις προσφιλεῖς τῆς χώρας τῶν λειψάνων,
αὐτὰ τὰ ρόδα δεῖξετε 'στουὺς χάχαρ ἐκλογεῖς σας
ὡς δῶρον ἀλυσμόνητον ἐκ τῶν ροδοστεφάνων.
Κι' ἐκεῖ φυτεύσατε αὐτὰ ἐν μέσῳ τῶν τριόδων
καὶ ἴσως τὸ ἀμάραντον ἀναδρασθήσῃ ρόδον.

Ἴδετε τοὺς ὠρατισμοὺς τῶν πλατειῶν καὶ δρόμων...
ἐγὼ τὰ ἐξωράισα τὰ πάντα συμυθιδάσας...
ὄριστε κι' ἕνα σχέδιον περὶ τῶν ὑπονόμων,
κι' ἀνοίξετε, παρακαλῶ, μὲ τοῦτο τὰ στραβά σας.
Εἰς τὰ μεγάλα σχέδια σπουδαίως ἐπροχώρησα,
καὶ χαίρω ἀληθῶς πολὺ διότι σὰς ἐγγνώρισα.

Νομίζω εὐτυχέστερον ἐξ ὅλων τῶν ἀνθρώπων
αὐτὸν ποῦ γῆνη Δήμαρχος 'στὸν ἰδικὸν μας τόπον.
Αὐτὸς ὁ τόπος φαίνεται μὲ κάθε τι γεμάτος,
ἔδω' τὰ πάντα, μὲν κονφῆρ, γεννῶνται αὐτομάτως,

τὸ Παραδείσιον πτηνόν, ἡ ψεῖρα καὶ ἡ κόρυζα,
τὸ ρόδον τὸ ἀμράντον καθὸς κ' ἡ πιπερόριζα.

Ὁ! χαῖρε γῆ τῆς Χαναάν κ' Ἐπαγγελίας χώρα,
ὅπου ὁ μέγας Περικλῆς ποτὲ ἤκτινοβόλει...
ἐγὼ, ἀν θέλετε, ἔμπορῶ νὰ διατάξω τὰ ῥά
τὸ δεινὰ οὐρτήριον νὰ γίνῃ περιπόλι,
κ' εὐθύς ἐκείνο νὰ γενῆ πλατύς Ντολμᾶ-Μπαξές
κ' ἡ καθβαλίνα νὰ φανῆ ὠραῖος μενεξές.

Κ' ἄν ἀλλοθαῦμα θέλετε τοῦ πρώτου θαυμαστότερον,
τὸν κίλωντου Συντάγματος τὸν κάμνω οὐρτήριον,
καὶ τοῦτο εἶναι εἰς ἐμὲ δεκάκις εὐκολώτερον...
τί νὰ σὰς πῶ!... παρὼν ντοννὲρ θὰ σὰς φανῆ μυστή-
Οἱ κίλοι οὐρτήρια κ' αὐτὰ εὐδωδεῖς κίποι!.. [ριον]
πλείοτερα ἡ γλῶσσα μου ἀδυνατεῖ νὰ εἶπῃ.

Τὸ πρᾶγμα, φίλτατε κονφρέρ, δὲν εἶναι καὶ ἀστεῖον
καὶ μὲ αὐτὰ τὰ θαύματα μᾶλοδ δὲν θὰ σὰς μείνῃ...
παρομοιάζω τὰ γκαρσὸν τῶν ἄχαροπλασטיῶν,
ὅπου φωνάδουν κουραμπιές ὁ μπακλαδάς νὰ γίνῃ.
Καὶ ὅμως εἰς τὰ πρᾶγματα ἐμπρόκτως ἐμβαθύνας
τὸ πᾶν εὐρίσκω δυνατὸν ἐδῶ εἰς τὰς Ἀθήνας.

Μ' αὐτὰ κ' αὐτὰ κλείζεται τῶν Ἀθηνῶν ἡ φήμη
καὶ κάθε λίγο ἔρχονται τοσοῦτοι ὀδοιπόροι,
θαυμάζοντες τὰ ρόδα τῆς, τὸ κάθε τῆς ψοφήμι,
τὰ μέλι τοῦ Ἀπόλλωνος, τῆς Ἀθηνᾶς τὸ δόρυ.
Καὶ γίνονται Φιλέλληνες μετὰ παραφορᾶς
κ' ὑπὲρ ἡμῶν ἐργάζεται ὁ κάθε μασκαράς.

Ἴδετε τὸ πολυέθρον ἐκείνο τῶν Πινδάρων,
ιδετὲ πτώματα γαλῶν καὶ σκύλων καὶ γαιθάρων.
Σὰς βλέπω εἰς τῶν ψοφημιῶν τὴν θέναν νὰ τρυφᾶτε,
κ' ἐκ τῆς ἀγάπης τῆς πολλῆς πρὸς τὴν χρυσὴν μας
σὰς ἔρχεται ἡ δοεξίς μαζί μου νὰ τὰ φάτε [πόλιν
καὶ νὰ καυχᾶσθε δι' αὐτὸ εἰς τὴν Γαλλίαν ὅλην.

Μυρίσετε κ' ὀλίγον τι τοῦ Ὑμντοῦ θυμῆρι,
ιδετὲ δενδροφυτεῶν σφριγῶσαν εὐρωστίαν,
κ' ἄν σὰς στραβῶν ἡ σκόνη μου νὰ μάς ἀγαπᾶτε.
Πῶς ἐτυφλώθητε καὶ σεις ἑστῶν φώτων τὴν ἐστίαν.
Κ' ἄν τὸνα μάτι χάσετε ποσῶς δὲν ἀμφιβάλλω
πῶς ἐκ ψυχῆς θὰ ἐυχεσθε νὰ στραβῶθῃ καὶ τάλλο.

Μπὸν βοαγιάς, μὸν σὲρ κονφρέρ, εἰς τὸ καλὸ νὰ πᾶτε
καὶ πάντα νὰ μάς ἔχετε καὶ νὰ μάς ἀγαπᾶτε.
Μπὸν βοαγιάς, μὸν σὲρ ἀμί, καὶ μὴ ποτὲ ξεχάνετε
τὰ ρόδα τοῦ Συντάγματος καὶ μάνδρας μυροδόλους,
τοὺς δ' ἐκλογεῖς σὰς ἄρηγόρα Φιλέλληνας νὰ κάνετε
καὶ νὰ εἶπῃτ' ἐκ μέρους μου μιλ' κομπλιμᾶν εἰς ὄλους.

Καὶ ὀλίγαις ποικιλίαις, μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίαις.

Ἡ τῆς Ἐστίας τῆς γνωστῆς λαμπρὰ Βιβλιοθήκη,
πρὸς τὴν ὁποῖαν ἑπικινος οὐχὶ σμικρὸς ἀνήκει,
τὸ τῆς Ὑγείας κατ' αὐτὰς ἐξέδωκε βιβλίον,
τὸ πρῶτον τεύχος Ἰβγαλε μετὰ μεγάλης πείρας,
τερπνότερον καὶ πρόξενον ὠφελειῶν χιλίων,
ποῦ πρέπει νὰ εὐρίσκειται εἰς καθενὸς τὰς χεῖρας.
Ἡ δὲ τιμὴ τοῦ μὲ δραχμῆ κ' ἑμισίας τὸν παρὰ
νὰ πᾶρετε τὸ ἀριστον βιβλίον τοῦ Φλωρᾶ.

Κ' ἡ τοῦ Καμπούρογλου λαμπρὰ καὶ νέα Ἱστορία,
ποῦ τόσον κρότον ἔκαμε κ' ἐν πάσῃ Ἑσπερίᾳ,
κ' ἀξίζει πάσης συνδρομῆς καὶ ζήλου θερμοτέρου,
τὸ πρῶτον τεύχος Ἰβγαλε τοῦ τόμου τοῦ δευτέρου.
Τοῦ πρώτου σπουδαιότερος ὁ δεύτερος θὰ εἶναι,
διότι περιγράφεται εἰς τοῦτον αἰ Ἀθηναί
μὲ πᾶσαν λεπτομέρειαν καὶ καλλοῦς παντοίας
ἐπὶ τῶν χρόνων τῆς φρικτῆς τῶν Τούρκων δεσποτείας.
Δι' ἕκαστον φυλλάδιον δραχμῆ μονάχα μία
καὶ ἄλλη μὴ τὰ χωριστὰ τῶν Ἀθηνῶν Μνημεία.

Ἄλλὰ καὶ τῆς Ἐστίας τὸ Βιβλιοπωλεῖον
ἐξέδωκεν ἑσχάτως πολυτίμου βιβλίον,
πῶς ἦγον ἀποκτάται ὁ πλοῦτος ἀνωδύνας,
καθὰ ὁ μέγας λέγει Βενιαμὴν Φραγκλίνας.
Καὶ ὅστις πλοῦτη Κροῖστος χωρὶς ἰδῶτα θέλει
εὐδῶς λεπτὰ πενήντα εἰς τὸν Κασδόνην στέλλει.

Ἡ Μάδουτος, ἑνομαστὴ τῆς Χερσονήσου πόλις,
Παπαδοπούλου συγγραφή, τοῦπίπλην Χρυσοστόμου...
τιμάται δι' ἡ Μάδουτος δραχμᾶς ὡς δύο μόλις
μετὰ κομψῆς περιγραφῆς, πλουσίας καὶ συντόμου.
Κ' αὐτὸ τὸ ἀξιόλογον βιβλίον τὸ ἐκδίδει
τόνομαστὸν Κατάστημα τὸ τοῦ Κωνσταντινίδη.

Μὰ καὶ τὰ Μελετήματα τοῦ Βάλθη τοῦ Σταμάτη,
τὰ ἐκδοθέντα κατ' αὐτὰς διαπάναις Κοντογόνῃ,
μὲ δίχρωμον ἐξώφυλλον κτυποῦν καλὰ ἑστὸ μάτι
καὶ ὁ καθεὶς μὲ προσοχὴν τὰ φύλλα τῶν ξιλόνας.
Βιβλίον χαριέστατον καὶ χρήζον συνδρομῆς,
τὸ συσταόμεν δι' θερμῶς πρὸς ὄλους καὶ ἡμεῖς.

Τὸ δὲ Θεραπευτήριον τοῦ Εὐαγγελισμοῦ,
τὸ πάντοτε ἐργαζόμενον μετ' ἐνθουσιασμοῦ,
λογοδοσίαν ἔδωκε περὶ τῶν πεπραγμένων,
ἀξίαν ἐκτιμήσεως καὶ ἀρετῶν ἑπαίνων.

Ὁ Ρωμηὸς γνωστὸν σὰς κάνω — πῶς ἑστὸ σπῆτι μου ἀνέθῃ,
ἐστὴν Νεάπολιν ἀπάνω — κ' ἀπὸ τοῦδε συνορεύει
μὲ ἑνεδοχείων Σῶδη, — ὅπου ἑστὸ λέξι τρεῖς ἑστὸ ἐξῆς,

μὲ Χμειον, μὲ μὲ μάνδρα, — μὲ μετὰ ἑλοδομή,
καὶ μὲ χίρα δίχως ἑθῆρα, — ποῦταν ἄλλοτε μαμμῆ.

Ἐκ τοῦ τυπογραφείου «Κερκίρης» τῆς καλῆς, ἑδῆς τοῦ Πρωστέιου κοινοῦ τοῦ πόλις.